

האמצעי, ט"ל, והשכינה ה'. ובה' הוא אדם, מושום שט"ל בך עוללה בחשبون - י"וד ה"א וא"ו. וזהו מorigid הטע"ל, לגבי' אות ה"א. ק"ר הטלית - ח"י העולמים, שקו"ר הקדוש ברוך הוא ושבינתו בכל האדרדים בארכע בנופת הטלית.

תפלין ממשמאלו, זהו שפטות (ישעה סב) נשבע ה' בימינו ובזורע עוז. בימינו - זו תורה. ובזורע עוז - אלו תפלין. ולו"ה בארכע פרשיות. אדנ"י - היכל לארכע אותיות בארכעה בתוי התפלין. ק"ר של תפלין של י"ד זה צדיק ח"י העולמים, שהוא ק"ר של שנייהם, בזורע שמאל. ק"ר של ראש זה העמוד האמצעי שאחוו בו יהונ"ה אהיה"ה למעלה, שהם (כפי) חכמ"ה ובינ"ה.

קריאת שם שהוא היחיד באמצע, והוא אחוזה בין ציצית ותפלין, של הפרשיות של ציצית ותפלין הן קלילות ביהود של קריית שם. ומצד של עמוד האמצעי, שהוא טלית ותפלין, שנאמר בהן (שמות יט) והיה לאות על ידה ולוטפות בין עיניך. (במדבר טז) ועשו להם ציצת.

ש' של תפלין, הילכה למשה מפני. (דברים כח) וראוי כל עמי מפני. (דברים כח) וראוי כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עלייך ויראו מך. ובארוחו - מהו שם ה'? אליך תפלין שבראש. ש' של תפלין. שמי' שניין - שיש מאות. שיש מדרגות ושבعة ענפים של שתי שנים - הרי שלשה עשר, והכל תרי"ג. ואין מצוה שאינה ש��ילה לכל הتورה.

בגון זה, כל מצווה היא יהונ"ה. יה' עם שם"י - שיש"ה. ויה' עם זכריו - רם"ח. ומושום זה כל מצוה

הוא ושבינתו אתكري איז אדם, דאייה עמידא דאמצעיתא, ט"ל, ושבינתו ה'. ובה' אייהו אדם. בגין דטל"ל כי סליק בחשпон י"וד ה"א וא"ו. והאי אייה מorigid הטע"ל, לגבי' ה"א. ק"ר דעתית, ח"י עלמין, דקשיר קידשא בריך הוא ושבינתו בכל טרין, בארכע בנטות דעתית.

תפלין ממשמאלו, ק"א הוא דכתיב, (ישעה סב) נשבע יי' בימינו ובזורע עוז. בימינו, זו תורה. ובזורע עוז, אלו תפלין. יהונ"ה בד' פרשין. אדנ"י היכלא לד' אthonon, בד' בתה דתפלין. ק"ר של תפלין דיד, דא צדיק ח"י עלמין, דאייה קשורה דמטרויה. בזורע שמאל. ק"ר דרישא, דא עמודא דאמצעיתא, דאחד ביה יהונ"ה אהיה"ה לעילא, דאיון (פת"ר) חכמ"ה ובינ"ה.

קריאת שם דאייה יהודא באמצעיתא, ואייהו אחיד בין ציצית ותפלין, דכללו פרשין לציצית ותפלין, אינון פליין ביהודה דקריאת שם. ומפרטא דעמודא דאמצעיתא, דאייה טלית ותפלין, דאטמר בהו, (שמות יג) וריה לאות על ידה ולוטפות בין עיניך. (במדבר טז) ועשו להם ציצת. (דף רכ"ח ע"ב).

ש' של תפלין, הילכה למשה מפני. (דברים כח) וראוי כל עמי הארץ כי יהונ"ה. אלו תפלין שבראש. ש' של תפלין. תרין שניין שי' שיש מאה. שית דרגין. ושבע ענפין דתרין שניין, ה' תלת עשר, וככל תרי"ג. ולית פקידא דלאו איה שקיילא לכל אורייתא.

בגוננו דא, כל מצוה איה יהונ"ה. יה' עם שם"י שיש"ה. ויה' עם זכריו רם"ח. ובגון דא כל מצוה איה שקיילא לתרי"ג. וקה אוקמה, שמע ישראאל כליל תרי"ג, מפרטא לציצית. ותרי"ג מפרטא דתפלין איה בכל אחר.

היא שколоה לתרי"ג. והרוי פרשווה, שמע ישראאל - כולל תרי"ג מצד של ציצית. ותרי"ג מצד

של תפלין הוא בכל מקום.

ויהיו לטוֹטֶפֶת, טטוֹפֶת: טט, ח"י עולםין, צדייק, לךליה עולםין, צדייק, קנגדו של מיטרין. פ"ת, תפארת. מיטרין סוס דתפארת, דביה סוס של תפארת, שבו כל התפירות מתלבשות. וכך הוא בגוף לנשמה. וכאשר הקדוש ברוך הוא מספלק ממנה, נשאר אלם, אין לו קול ולא דבר. נמצא שהקדוש ברוך הוא והשכינה הם קול ודברו של כל מלך ומלאך, ובכל קול ודברו של תורה, ובכל קול של תפלה ובכל מצוה ומצוה. בכל מקום שליטתו בעליונים ובתפקידים, הוא חיים של הפל והוא סובל הפל.

ואין אדרני بلا יהוה, במ"ו שאין דברו بلا קול. ואין קול بلا דבר. וזהו אמרת בעולם האציליות. אבל בעולם הפלור יש קול بلا דבר. קשר של תפלין שדי, אחוז בועלין והתקפות. וזה צדיק מי העולמים, אחוז (פ"ז) בין קול ודברו.

בתוך כך הרועה הנאמן נודמן אצל ההזון ואמר, זkan זkan, תפלין וציצית ופרשת מזוזה הן שלש מצות קלולות בקריאת שם. וקריאת שם היא מצוה רבעית. וציצית מזורת שלש פעמים. ובתפלין נזכרת בהן שתי פעמים אותן. ובציצית, אותן ד' של תזקרו שציריך להתיין בה. ובמזוזה, שדי' מבחן, יהוה מבפנים.

ופירושות סתומות ופתוחות מדיע? ושעור ארפה של ציצית ורוכבה, שתקנו אריך כל הציצית שתים עשרה אצבעות בגודל. מצות תכלת, שליש גודל, ושליש שלישי ענף. ובין קשר לשער במלא גודל. וכל חוליא וחוליא היה משלשת. והכינ תפלין אמא במויח. ולעקב לא. ושעירו רצועהון אמא אינון עד לבא לשמאלא ועד טבורה למיינא. ורצועא דיד עד דיכרוך וישלש תלת זמניין באצבע ארדא.

ויהיו לטוֹטֶפֶת, טטוֹפֶת: טט, ח"י עולםין, צדייק, לךליה מיטרין. פת, תפארת. מיטרין סוס דתפארת, דביה כל ספיראן מחלבשין. ויהי אליו בגוף לנטמא. וכן אדרשא בריך הוא אסתלק מגיה, אשთאר אלם, לית ליה קול ולא דבר. אשתחב, דקדשא ברייך ההוא ושביגתיה איהו קול ודברו. הכל מלך ומלאך. ובכל קלא ודיבור. ואורייתא, ובכל קלא דעתה. ובכל פקודא ופקודא. בכל אחר שולטנותה בעלאי ומתאיין, איהו חיים דכלא, איהו סביל פלא.

ולית אדרני بلا יהוה, בגונא דלית דברו بلا קול. ולית קול بلا דבר. והאי איהו קשות, בעולם דאצילות. אבל בעולם דפרקידא, אית קול بلا דבר. קשר של תפלין שדי, אחד ביה עילא ומפטא. ורא צדיק כי עולםין, אחד (ס"א ביה) בין קול ודברו.

אדרכי, הא רעיא מהימנא איזמן לגבי סבא, ואמר סבא סבא, תפלין וציצית ופרשת מזוזה, אינון ג' פקידין, בלילן בקריאת שם. וקריאת שם פקודא רביעאה. וציצית אדריך ג' זמניין. ובתפלין אדריך להתיין בה. תרין זמניין אותן. ובציצית ז' של תזקרו דציריך להתיין בה. ובמזוזה, שדי מלבר, יהוז'ה מלגנו.

ופרשיין סתימין ופתחין אמא. ושעירו ארפה דציצית ורוכבה, דתקינו אריך כל הציצית תרין עשר אצבען בגודל. מצות תכלת, שליש גודל, ושליש שלישי ענף. ובין קשר לשער במלא גודל. וכל חוליא וחוליא היה משלשת. והכינ תפלין אמא במויח. ולעקב לא. ושעירו רצועהון אמא אינון עד לבא לשמאלא ועד טבורה למיינא. ורצועא דיד עד דיכרוך וישלש תלת זמניין באצבע ארדא.

שלישי ענף, ובין קשר לשער במלא גודל. וכל חיליה וחליה גודל. וזה תביה משלהמת. וכך תפלין מודיע בmuch? וכנגד הלב, ושעור הרצועות, מודיע הן עד הלב לשמאלא ועד הטבור לימין? ורצועה של יד עד שיבך, וישלש שלש פעמים באצבע הארפה?